วิจัยในชั้นเรียน 5 บท
เรื่อง การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี

โดย

นางโสภา โคหนองใฮ

วิทยาลัยการอาชีพชนแดน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี ของนักเรียนระดับชั้น ปวช 3. สาขาวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย นางโสภา โคหนองใฮ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การบัญชี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของวิทยาลัยการอาชีพชนแดน จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้รางวัล ในการส่งเสริมเจตคติในการใช้สัญลักษณ์ในสมุดแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ในวิชากระบวนการจัดทำบัญชี หลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่าการส่งงานสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ซึ่งหมายถึง นักเรียนในระดับชั้น ปวช.3 ควรได้รับการส่งเสริมเจตคติจากครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

สารบัญ

บทคัดย่อ

บทที่ 1 บทนา

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2

1.3 ขอบเขตของการวิจัย 2

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ 3

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน 4

2.2 ความหมายและลักษณะของเจตคติ 22

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ 22

บทที่ 3 วิธีการดาเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 24

3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 24

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 24

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล 24

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 24

บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4.1 ผลการวิจัย 26

4.2 อภิปรายผล 28

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย 29

5.2 ข้อเสนอแนะ 30

บรรณานุกรม 31

บทที่ 1
บทนา

1.1 ความเป็นมาและความสาคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัย ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ 1. สังคมคุณภาพ 2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผลสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนา การปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40 ,42 , 43, 46 , 53 ,54 , 69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวด ตั้งแต่มาตรา 22 – 30 ได้กล่าวถึง หัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Centered)

ปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ประกอบกับรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายปฏิรูประบบราชการใหม่ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้รวม 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และทบวงมหาวิทยาลัย เข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีคุณภาพ และได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อ

พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีข้อความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตร 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากร

การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎี และการปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอน สื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญการอันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544)

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ในวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จาก 30 % เป็น 80 %

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของวิทยาลัยการอาชีพชนแดน

2. ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือทางลบ เช่น ความพอใจ – ความไม่พอใจ ในการส่งงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2. งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่ม หรือชิ้นงาน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานวิชากระบวนการจัดทำบัญชี

2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ในเรื่องของเจตคติต่อการส่งงาน

บทที่ 2
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิจัยในชั้นเรียน

1.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบของการวิจัยทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัย และบริโภคงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ ด้วยลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีนักศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลายโดยเน้นการวิจัยทางการศึกษาและปฏิบัติการในห้องเรียนดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2543) ได้สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนได้ชัดเจนและจำแนกให้เห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำให้ครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเอง ให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในสถานศึกษาได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2543) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่มีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อข้องใจในการจัดการเรียนการสอนที่ครูพบเรื่องที่วิจัยมีความเฉพาะเจาะจง เป็นประเด็นที่มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอนกระบวนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาหรือสภาวะการเรียนหนึ่ง ๆ การวิจัยมุ่งผลที่พัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้น ๆ โดยตรง

ทัศนา แสวงศักดิ์ (2543) สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ชาตรี สำราญ (2544) ให้ความเห็นว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การทดลองวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาของครู ซึ่งคิดค้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติแต่หวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งครูและนักเรียนมากที่สุด เพราะฉะนั้นงานวิจัยในชั้นเรียนจะไม่เป็น

เรื่องราวใหญ่โต ที่ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลนาน นับเดือน นับปี จนเป็นผลงานเล่มใหญ่

นภดล เจนอักษร (2544) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยประเภทหนึ่งที่ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน หรือใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของตน รวมทั้งเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นต่อไป

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งความรู้ หรือคำตอบซึ่งครูเป็นผู้จัดทำขึ้นเอง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

ประวิต เอราวรรณ์ (2545) ได้กล่าวถึงการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยประยุกต์ที่ดำเนินการวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู ซึ่งต้องใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือและเป็นระบบในการแสวงหาคำตอบในสภาพการณ์ หรือบริบทของนักเรียนโดยมีครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

รัตนา ศรีเหรัญ (2547) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป หรือเป็นเรื่องใด เรื่องหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลการวิจัยที่ค้นพบนี้ไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกับกลุ่มอื่น ๆ ได้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจำกัด หรือเป็นปัญหาเฉพาะที่

ชัยพจน์ รักงาม (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทั้งในส่วนหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อแบบฝึก รวมทั้งการวัดผลและประเมินผล เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนา ประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพการเรียน

บัญชา อึ๋งสกุล (2544) ให้ความหมายไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาที่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นครั้งๆไปเพื่อพัฒนางานและพัฒนาคน รวมถึงพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์; และคณะ (2544) ได้ให้ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นวิจัยประเภทปฏิบัติการ ใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา ความรู้ใหม่ทางการศึกษา เช่น วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนใหม่ หลักการสอนใหม่ ทฤษฎีการสอนใหม่ ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ตามเป้าหมายอีกทั้งเป็นการพัฒนาตนเองเป็นผู้สร้างความรู้เป็น

ประนอม เจริญชนม์ (2545) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การหาความรู้หรือวิธีการใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งครูเป็นผู้วิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย

ไพจิตร สะดวกการ (2545) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้ เช่น การสังเกต จดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

วนิดา แก้วกุลบุตร(2547) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ครูได้แสวงหาความรู้ วิธีการใหม่ ๆ หรือนวัตกรรม ในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งครูเป็นผู้วิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย

ศิริพร สลีวงศ์ (2548) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนเริ่มจากการสำรวจปัญหาและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยการสร้างและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน และการทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครูทั้งกระบวนการวิจัยได้นำมาปรับปรุงการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของครู ซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะ มีความสามารถในการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาจนหาทางแก้ไขได้สำเร็จทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในอาชีพครู เป็นการวิจัยที่ต้องทำในระยะเวลาสั้นนำผลไปใช้ได้ทันที

สรุป การวิจัยในชั้นเรียน คือ วิธีการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูผู้สอนด้วยการหาความรู้ วิธีการใหม่ ๆ และกระบวนการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในบริบทของการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูลักษณะและพฤติกรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา หรือสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อความเข้าใจในบริบทของงานตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนหรือปรับปรุงและพัฒนางานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญคือ การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เต็มศักยภาพ

1.2 ความสาคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

ได้มีนักการศึกษาและหน่วยงาน กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

ประกอบ มณีโรจน์ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยให้ครูได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

3. ช่วยให้วงการวิชาการของการเรียนการสอนก้าวหน้ามีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อเนื่องต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

4. ช่วยให้วงการวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

5. ช่วยพัฒนาตัวครูและวิชาชีพครูไปพร้อม ๆ กัน

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพเพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์และเป็นระบบ

2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไปข้างหน้าไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่และเกิดนวัตกรรมที่ทันสมัย นำไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทันท่วงที

3. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง เพราะผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นคือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการ และเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมทั้งตัวครูและผู้เรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ ตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาให้ดีขึ้น

2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน

3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยตนเองด้านวิชาชีพ

4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการและการแก้ปัญหา

5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการทำวิจัยให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ

6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล

7. ทำให้ครูเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544) ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติโดยมีความสำคัญใน 4 ลักษณะ คือ 1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย 2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู 3. เป็นการแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ 4. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ไว้ว่า เป็นการพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนาวิชาชีพครู และแสดงความก้าวหน้าจากรายงานผลการปฏิบัติ

ไพจิตร สดวกการ (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยชั้นเรียนไว้ว่าเป็นการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งที่จะให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครุผู้สอนเป็นครูที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของตนเองดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาแนวทางแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนก่อนได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิมรวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอก

ศิริพร สลีวงศ์ (2548) กล่าวว่า การวิจัยมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้เพราะการวิจัยเป็นบทบาทเสริมของครูในฐานะนักวิจัยเชิงปฏิบัติการในระดับชั้นเรียน ในกรณีที่ผู้สอนพบว่ากระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนที่กำลังดำเนินการอยู่มีปัญหามาก หรือมีความจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนผลการวิจัยเป็นคำตอบหรือแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และด้านผลผลิตคือผู้เรียน ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ทฤษฎี สุขยอด (2549) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เพราะทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยของครูผู้สอน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านพฤติกรรมของผู้เรียน เนื่องจากครูผู้สอนเป็นครูที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของตนดีกว่าผู้อื่น และทราบว่าปัญหาใดควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยครูสามารถศึกษาค้นคว้าหาแนว

ทางการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนอื่นได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอก เพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของตน เพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

จากความสำคัญของงานวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวิชาชีพครู ครูผู้สอนต้องทำการวิจัยกันทุกระดับอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาประสิทธิภาพการสอน และการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกระดับทุกเพศทุกวัย ดังนั้นบทบาทของครูยุคใหม่จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจ และตระหนักในความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งจะต้องปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของตนเองได้ ผลการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นแนวทางในการพัฒนาครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

1.3 รูปแบบและลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

จากความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้นมีบุคคลได้กล่าวถึงรูปแบบและลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

จะเห็นได้ว่า รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ

1. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะสามารถแก้ปัญหาหรือช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน
3. เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาพัฒนา และทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัย จะเห็นได้ว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีรูปแบบทำนองเดียวกับการวิจัยทางการศึกษา คือ เริ่มจากการกำหนดปัญหา ตั้งสมมุติฐานดำเนินการวิจัย มีข้อมูลเพียงพอและมีคุณภาพที่จะสามารถพิสูจน์และสรุปผลแต่แตกต่างกันที่การวิจัยในชั้นเรียนมีขอบเขตการศึกษาในชั้นเรียน และมุ่งเน้นที่การคิดค้นพัฒนานวัตกรรมมากกว่าการวิจัย เพื่อรู้ปัญหาอย่างเดียว ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ทำวิจัย และนักเรียนเป็นแหล่งข้อมูล

กานดา พูนลาภทวี(2545) กล่าวถึง ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน มีดังนี้

1. ผู้ทำวิจัยชั้นเรียน ส่วนใหญ่ผู้ทำวิจัยคือครูที่ทำหน้าที่สอนในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยโดยครูเพียงคนเดียว หรือครูหลายคนร่วมกันทำวิจัยภายนอกก็ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนการทำวิจัยทางการศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาองค์ความรู้เป็นหลัก

3. ที่มาของปัญหาวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยได้จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ครูพบและต้องการจะแก้ไข การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หรือมีวัตถุประสงค์ เพื่อหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนได้มากขึ้นกว่าเดิม

4. ขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานวิจัยขนาดเล็ก ขอบเขตของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างแคบและเฉพาะเจาะจง กล่าวคือเป็นการทำวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

5. แบบแผนการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ 1. การวางแผน 2. การปฏิบัติตามแผน 3. การประเมินผลการปฏิบัติ 4. การสะท้อนผลหลังการปฏิบัติ วิธีการวิจัยที่ใช้ไม่ยึดแบบแผนเคร่งครัดนัก สามารถปรับให้เหมาะสมตามสภาพการเรียนการสอนได้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ศึกษาข้อมูลจากนักเรียนทุกคนในห้องที่ครูนักวิจัยสอน ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มนักเรียนเป้าหมายทั้งหมดที่ไม่ใช่ศึกษาจากนักเรียน บางคนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้สถิติเชิงบรรยาย

กนิษฐา เติมธนะศักดิ์ (2545) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากการวิจัยโดยทั่วไปที่กลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ศึกษาในห้องเรียน กระทำโดยครู และมีเป้าหมายคือพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน แต่แสวงหาความรู้และตีพิมพ์เผยแพร่ได้เช่นเดียวกัน มีการสะท้อนกลับผลการปฏิบัติงานของตนเองและผลที่เกิดขึ้น การวิพากษ์วิจารณ์ผลที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานกระบวนการเป็นวงจรต่อเนื่องผลที่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน อาจวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอนก็ได้ ให้ความสำคัญกับการคิดค้นพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน

จากที่กล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ลักษณะของการจัดทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูที่เกิดขึ้นกับนักเรียนซึ่งอาจเป็น

รายบุคคล เป็นกลุ่มหรือทั้งห้องเรียนโดยเน้นให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดทำวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนซึ่งเนื้อหาของการวิจัยก็จะเป็นเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น ด้านหลักสูตร สื่อการสอน หรือการวัดผลประเมินผล เพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.4 ปัญหาและอุปสรรคในการทาวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ปราณี นุ่นน้อย (2540 : 4; อ้างอิงมาจาก สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2534) ได้สรุปข้อบกพร่องของผลงานวิชาการประเภทงานวิจัย ไว้ดังนี้

1. เกี่ยวกับหัวข้องานวิจัยและการกำหนดปัญหา พบว่างานวิจัยไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่และการกำหนดตำแหน่งของ ก.ค. กำหนดจุดประสงค์ของการวิจัยกว้างมากและเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษาและงานในหน้าที่น้อย ไม่อาจนำไปใช้ปฏิบัติได้ ขาดภูมิหลังของปัญหาและผู้วิจัยไม่สามารถเสนอปัญหาให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของปัญหา

2. เกี่ยวกับการออกแบบงานวิจัย พบว่าการออกแบบการวิจัยไม่เหมาะสม ทำให้ไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่ตั้งไว้ ขาดองค์ประกอบที่สำคัญของการวิจัยและไม่มีความใหม่หรือขาดความคิดสร้างสรรค์

3. เกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือถ้ามีก็ไม่สัมพันธ์กับงานวิจัยเรื่องนั้น ๆ ไม่มีข้อสรุปไม่วิจารณ์ ไม่ขยายต่อหรือไม่มีความคิดเห็นของผู้วิจัย

4. เกี่ยวกับการตั้งสมมติฐาน พบว่าการตั้งสมมติฐานไม่ถูกต้องหรือขาดเหตุผลประกอบ

5. เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล พบว่าการเลือกกลุ่มตัวอย่างไม่เหมาะสม ลำเอียง ใช้เครื่องมือไม่เหมาะสม ไม่รายงานคุณภาพของเครื่องมือ

6. เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าใช้สถิติไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

7. เกี่ยวกับสรุปผลการวิจัยและรายงานการวิจัย พบว่าเสนอผลงานวิจัยไม่ชัดเจน การอภิปรายยังไม่สนับสนุนประเด็นสำคัญ ข้อเสนอแนะมีลักษณะไม่เฉพาะเจาะจงและไม่เป็นผลสืบเนื่องจากการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัยขาดความเชื่อมโยง ไม่มีการอ้างอิง ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยหรืออ้างอิงผิดพลาด

จากการศึกษางานวิจัยของ เลอชัย โชคสวัสดิ์ (2546) ได้สรุปปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 4 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านการดำเนินงานวิจัยทั่วไป
2. ปัญหาด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยคือครูผู้วิจัยและผู้บริหาร
3. ปัญหาด้านงบประมาณสนับสนุนการวิจัย
4. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ และแหล่งข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

สมชาย ลือสกุลกิจ (2548) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 อำเภอกระนวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยรวมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าปัญหาสองอันดับแรกคือ ปัญหาด้านงบประมาณการวิจัยและปัญหาการเขียนรายการวิจัยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ปัญหาการวิจัยได้แก่ การขาดหน่วยงานที่จัดสรรงบประมาณโดยตรง ขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาและฝึกอบรมด้านการวิจัย ขาดเอกสารการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของครู ขาดการสนับสนุนส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ขาดการให้ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงาน การนำเสนองานวิจัยในชั้นเรียน

นิคม กลางหนองแสง (2549) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของครูผู้สอน ศูนย์เครือข่ายจตุรมิตร อำเภอน้ำพอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ได้สรุปผลการวิจัยว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีปัญหาในภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่ามีปัญหาสูงสุดในด้านงบประมาณในการำวิจัย รองลงมาคือ เวลาทำการวิจัย ที่ปรึกษาในการทำวิจัย ความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยและแหล่งความรู้สำหรับค้นคว้า จากการนำเสนอปัญหาและอุปสรรคในการวิจัยในชั้นเรียนของนักวิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าปัญหาที่ประสบในการดำเนินการวิจัยทางการศึกษาหรือการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการขาดปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้วิจัยที่ขาดพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวิจัย ครูผู้วิจัยไม่มีเวลาเพียงพอ หรือแม้กระทั่งครูไม่เข้าใจในความมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน โดยมุ่งนำผลการวิจัยที่ได้เพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง แต่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน เป็นต้น ปัญหางบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ ปัญหาขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้และสนับสนุนการวิจัย ตลอดจนปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือหรือเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

จรูญ บุญธรรม(2549) ได้ศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับช่วงชั้นที่ 1-3 ของครูผู้สอน ศูนย์เครือข่ายกระนวน อำเภอกระนวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในภาพรวม และรายด้าน โดยครูผู้สอนมีปัญหาส่วนตัวสูงกว่าปัญหาในการดำเนินการวิจัย

2. ครูผู้สอนมีปัญหาส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีปัญหามากอยู่ 1 ข้อ คือ ขาดงบประมาณการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ อยู่ไกลแหล่งเรียนรู้ที่จะศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีภาระงานสอนมากทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีภาระงานพิเศษมากทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดที่ปรึกษาหรือผู้ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการ วิจัยในชั้นเรียน ขาดตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน

3. ครูผู้สอนมีปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและในรายขั้นตอน โดยขั้นตอนที่มีปัญหาสูงสุดคือ การสรุปผลแลการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่มีระดับปัญหารองลงมาตามลำดับคือ การดำเนินการวิจัย การวางแผนการวิจัย การสำรวจปัญหาและกำหนดปัญหา เป็นต้น

1.5 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

จากบทความทางวิชาการเรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน : ทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจ ในวารสารวิชาการปีที่ 3 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2543 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียนเอง

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์แก่นักเรียนเพราะนักเรียนมีความรู้พื้นฐานในด้านการเรียนหลากหลายและแตกต่างกัน ครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนให้หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ครูรู้ว่าจะใช้การเรียนการสอนเป็นกลุ่ม (Group) หรือเป็นรายบุคคลจะทำให้ครูค้นพบนวัตกรรม (Innovation) เพื่อใช้สอนนักเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีศักยภาพในด้านการเรียนอย่างสูงสุด นอกจากนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอนแก่นักเรียนอย่างเป็นระบบมีหลักเกณฑ์ส่งผลให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข

2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน จะทำให้ครูมีการวางแผนการทำงานที่จะช่วยแก้ปัญหานักเรียนอย่างเป็นระบบมีหลักเกณฑ์ ครูผู้สอนจะจัดทำแผนการสอนเพื่อเตรียมการสอนเป็นอย่างดี มีการสังเกตเพื่อบันทึกผลหลังการสอนสำหรับแก้ไขปัญหานักเรียนในชั้นเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม การจัดทำแผนการสอนและทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูปรับแผนการสอนให้ดียิ่งขึ้น การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูมีความคิดสร้างสรรค์ เตรียมการสอนและพัฒนาการสอนของตนเองตลอดเวลา ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานทางวิชาการ ครูผู้สอนจะเป็นนักวิจัยรุ่นใหม่ เมื่อผลิตผลงานวิจัยในชั้นเรียนออกมาในครั้งแรกอาจมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ครั้งต่อไปก็สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิมและเผยแพร่ผลงานของตนเองได้

3. ประโยชน์ต่อวงการศึกษา

โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีครูทำการวิจัยในชั้นเรียนมากจะส่งผลให้โรงเรียนหรือสถานศึกษามีมาตรฐานทางวิชาการสูง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น การทำวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้ครูมีปฏิสัมพันธ์กัน มีการปรึกษาหารือทางการเรียนการสอนมากขึ้น โรงเรียนและสถานศึกษาจะมีครูร่วมกันแก้ไขปัญหานักเรียนโดยการระดมความคิด (Brain Strom) แก้ไขปัญหานักเรียนอย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพสูงสุด ครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ จะช่วยเหลือการทำงาน เช่น ครูภาษาไทย ช่วยตรวจตัวสะกดความถูกต้องของภาษา ครูคณิตศาสตร์จะช่วยเหลือในด้านการคำนวณค่าสถิติในด้านการวิจัย ครูที่สอนภาษาอังกฤษอาจช่วยเหลือในด้านการแปลบทความและอ่านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นต้น การที่ครูผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้ครูขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ สนใจในด้านการวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนของชั้นเรียนตน ส่งผลให้โรงเรียนหรือสถานศึกษามีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีผลงานวิจัยที่ดีเผยแพร่ออกไปในโรงเรียนต่าง ๆ สามารถศึกษางานวิจัยในชั้นเรียนที่ดีนั้นมาประยุกต์ (Apply) ใช้ในชั้นเรียนของตนได้ ทำให้การจัดการศึกษาของชาติมีประสิทธิภาพ การทำวิจัยในชั้นเรียนจะกระตุ้นให้มีการพัฒนางานวิชาการทางด้านการศึกษาอยู่เสมอส่งผลให้วิชาชีพครูมีมาตรฐานและเป็นครูมืออาชีพ โดยมีพื้นฐานของการวิจัยเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษา สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนพอสรุปได้ดังนี้ การทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตของการทำงานครูอย่างเป็นระบบเห็นภาพของงานตลอดแนว มีการตัดสินใจที่มีคุณภาพเพราะจะมองเห็นทางเลือกต่าง ๆ ได้กว้างขวางและลึกซึ้งแล้วจะตัดสินใจเลือกทางต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ ครูนักวิจัยจะมีโอกาสมากขึ้น

ในการคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับเหตุผลของการปฏิบัติงานและครูจะสามารถบอกได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิบัติไปนั้นได้ผลหรือไม่เพราะอะไร นอกจากนี้ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนนี้จะสามารถควบคุม กำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้อย่างดีเพราะการทำงาน และผลของการทำงานนั้นล้วนมีความหมาย และคุณค่าสำหรับครูในการพัฒนานักเรียนผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรมของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครูอันจะนำมาซึ่งความรู้ในงานและความปีติสุขในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของครู เป็นที่คาดหวังว่า เมื่อครูผู้สอนได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานสอนอย่างเหมาะสมแล้วจะก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษา และวิชาชีพครูอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วงวิชาการศึกษาจะมีข้อความรู้และ/หรือนวัตกรรมทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงเกิดมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อครูและเพื่อนครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก และ

3. วิถีชีวิตของครู หรือวัฒนธรรมในการทำงานของครู จะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ(Professional Teacher) มากยิ่งขึ้นทั้งนี้เพราะครูนักวิจัยจะมีคุณสมบัติของการเป็นผู้แสวงหาความรู้หรือผู้เรียน(Learner) ในศาสตร์แห่งการสอนอย่างต่อเนื่องและมีชีวิตชีวา จนในที่สุดก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง และลึกซึ้งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอนเป็นครูที่มีวิทยายุทธ์แกร่งกล้าในการสอนสามารถที่จะสอนนักเรียนให้พัฒนาก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ในหลายบริบทหรือที่เรียกว่าเป็นครูผู้รอบรู้ หรือครูปรมาจารย์(Master Teacher) ซึ่งถ้ามีปริมาณครูนักวิจัยดังกล่าวมากขึ้นจะช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมั่นคงในปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิถีชีวิตครู เพื่อให้ครูพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพในสังคมวิชาการของวิชาชีพครู

โดยสรุป ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีประโยชน์ต่อนักเรียน ต่อครูผู้สอน ประโยชน์ต่อโรงเรียนหรือสถานศึกษาต่อวงการศึกษาของชาติ นอกจากนี้การวิจัยในชั้นเรียนยังเป็นการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ให้เกิดขึ้นในวงการศึกษา ทำให้ครูมีพื้นฐานของการวิจัย มีความมั่นใจเพื่อเป็นนักวิจัยมืออาชีพต่อไปในอนาคต ได้มีนักศึกษาและหน่วยงาน กล่าวถึง ประโยชน์การทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2546) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่าการวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากข้อค้นพบที่ได้มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูเกิดการพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้

การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

ภัทรา นิคมานนท์ (2544 : อ้างอิงใน เพลินพิศ ดาศักดิ์. 2546) กล่าวว่า การวิจัยมีประโยชน์ต่อด้านการเรียนการสอน ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มพูนวิทยาการให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัญหาหรือเรื่องที่ทำการวิจัยนั้นจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน ดังนั้นการวิจัยจึงเป็นการแสวงหาความรู้หรือในสิ่งที่ยังไม่รู้แต่ผลยังไม่ชัด ผลการวิจัยจึงก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ

2. ช่วยให้มีเครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาค้นคว้าทางการวิจัย ทำให้การเรียนการสอนทันสมัยยิ่งขึ้น

3. ช่วยให้ครูสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยวิธีการวิจัยทำให้เป็นผู้ทันสมัยอยู่เสมอ

4. ช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการวิจัยทำให้เป็นผู้ทันสมัยอยู่เสมอ

5. ช่วยให้ครูสามารถประเมินผลการสอนของตนได้ว่า มีความสำเร็จเพียงไร มีจุดบกพร่องที่ควรแก้ไข และสามารถแก้ไขจุดบกพร่องได้โดยใช้เทคนิคการวิจัย

สถาบันพัฒนาคุณภาพการศึกษา (2548) ได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลายประการ ดังนี้

1. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการกำหนดปัญหาหรือพัฒนางาน(Identifying problems or opportunities)

2. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นทางเลือกและปฏิบัติตามทางเลือกที่ดีที่สุด (Selecting and implementing a course of action)

3. ผลการวิจัยสามารถชี้ให้เห็นผลการปฏิบัติงานได้ 2 ลักษณะ คือ การวิจัยเชิงประเมินผล(Evaluation research) และการวิจัยเพื่อติดตามผลการทำงาน(Performance-monitoring)

4. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5. ผลการวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

6. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สรุปได้ว่า ประโยชน์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีประโยชน์ต่อการบริหารการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิต ผลจากการวิจัย

นำไปพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมและพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนั้นยังนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

1.6 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีนักศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2543 ; อ้างอิงใน ครูรักษ์ ภิรมย์รักษ์. 2544) ได้สรุปเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องยากเกินความสามารถของครูทุกคน สามารถทำได้ถ้ามีความมุ่งมั่นที่จะทำ และเมื่อตัดสินใจที่จะทำแล้วก็ไม่ต้องไปกังวลว่าวิธีการวิจัยที่ใช้จะไม่ถูกต้องตามหลักวิชา เพราะหลักการของการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน คือการนำเสนอลการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในห้องเรียนให้หมดไป ถ้ารายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นรายงานที่ให้ความรู้ใหม่ในการแก้ปัญหา และใช้กระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้ รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นรายงานการวิจัยที่ควรยอมรับได้ การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องของการวิจัย
2. ปัญหาและความสำคัญของปัญหา
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. วิธีการวิจัย
   กลุ่มเป้าหมาย
   วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้
   วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
   วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
   ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปและสะท้อนผล

ครูรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน หลังจากที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจนได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์แล้ว การรายงานการวิจัยโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปผลการวิจัยเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ศึกษาหาความรู้ และนำรูปแบบวิธีดำเนินงานและผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานรวมทั้งเพื่อเป็นผลงานทางวิชาการของครูสำหรับการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

ประวิต เอราวรรณ์ (2545) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีโครงสร้างของการเขียนรายงานเหมือนกับการวิจัยทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย

1. ส่วนนำประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน บทคัดย่อ กิตติกรรมประกาศ สารบัญ สารบัญตาราง สารบัญแผนภูมิ และรายการสัญลักษณ์ที่ใช้(ถ้ามี)

2. ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย

2.1 บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ความเป็นมาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี) ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี) นิยามศัพท์เฉพาะ (นิยามปฏิบัติการ) และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

2.2 บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.3 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยได้แก่ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (กำหนดหัวข้อในการนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย)

2.5 บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ได้แก่ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

3. ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วย บรรณานุกรม และภาคผนวก เช่น ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล รายนามผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ และข้อมูลอ้างอิงอื่น ๆ

ยุทธ ไกยวรรณ์ (2545) กล่าวว่า การเขียนรายงานการวิจัยเป็นการพรรณนาอธิบาย หรือชี้แจงรายละเอียดทั้งหมดของงานวิจัยชิ้นนั้น ๆ อย่างตรงไปตรงมาครบถ้วน เพื่อเป็นหลักฐานอันหนักแน่นของการทำวิจัยต่อความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ของงานวิจัยชิ้นนั้น ๆ ส่วนประกอบของการรายงานการวิจัยส่วนใหญ่จะประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

1. ส่วนตอนต้น
2. ส่วนเนื้อเรื่อง
3. ส่วนบรรณานุกรม
4. ส่วนภาคผนวก

มนสิช สิทธิสมบูรณ์ (2543) กล่าวว่าการเขียนรายงานฉบับย่อ เป็นการเขียนสรุปความสั้น ๆ ความยาวประมาณ 1-5 หน้ากระดาษ A 4 ซึ่งเป็นการสรุปย่อในประเด็นสำคัญ ๆ คือ หัวข้อ / ชื่อเรื่องการวิจัย ปัญหา สาเหตุ วิธีการแก้ ผลการแก้ไข และการสะท้อนผลการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับเต็มโดยทั่ว ๆ ไป การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับเต็ม แบ่งส่วนสำคัญออกได้ 3 ส่วน คือ

1. ส่วนนำ ประกอบด้วย ส่วนสำคัญดังนี้

1.1 หน้าชื่อเรื่อง ซึ่งเป็นหน้าแรกของรายงานการวิจัย ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้ทำการวิจัย และหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัด

1.2 บทคัดย่อ เป็นบทสรุปสั้น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยทั้งหมด โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้อ่านเนื้อเรื่องย่อ ๆ ก่อนที่จะตัดสินใจว่าควรจะอ่านผลการวิจัยนั้นทั้งฉบับหรือไม่บทคัดย่อที่ดีมักจะประกอบด้วยประกอบด้วยปัญหา วิธีดำเนินการวิจัย และข้อสรุปที่สำคัญ ๆ

1.3 กิตติกรรมประกาศเป็นข้อความสั้น ๆ กล่าวขอบคุณผู้ให้ความช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือในการค้นคว้าวิจัย

1.4 สารบัญ ประกอบด้วยหัวเรื่องประจำบท หัวข้อย่อยในแต่ละบท และเลขหน้าของหัวข้อนั้น ๆ ปรากฏอยู่

1.5 สารบัญตาราง ประกอบด้วยเลขที่ของตาราง หัวเรื่องตาราง ดังเช่นที่ปรากฏอยู่ในส่วนเนื้อความ และเลขหน้าที่ตารางนั้น ๆ ปรากฏอยู่

2. ส่วนเนื้อความ

ในการเขียนรายงานการวิจัยมักนิยมแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท ด้วยกันคือ

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทที่ 1 บทนำ ควรจะประกอบด้วยหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย เขียนแนวคิดกว้าง ๆ ในสิ่งที่เป็นเหตุ เป็นผลของเรื่องที่ศึกษาระบุให้เห็นความสำคัญ ประโยชน์และคุณค่าที่จะได้รับจากงานวิจัย ในเรื่องนี้

2. วัตถุประสงค์ในการค้นคว้า โดยการเขียนชัดเจนเป็นข้อ ๆ และสอดคล้องปัญหาการวิจัย

3. สมมติฐาน เป็นการเขียนคาดคะเนผลการวิจัยว่าเป็นอย่างไรให้ชัดเจนสอดคล้องกับ ความมุ่งหมายในการวิจัยเป็นข้อ ๆ

3.1 ข้อตกลงเบื้องต้น

3.2 ขอบเขตของการค้นคว้า

3.3 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4 ประโยชน์และคุณค่าของการวิจัย

บทที่ 2 เป็นบทที่เกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนที่จะช่วยให้เห็น ภาพพจน์ของปัญหาให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ช่วยชี้ให้เห็นเหตุผลที่นำไปสู่จุดหมายของการวิจัยและช่วยชี้ให้ทราบว่าส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยส่วนใดบ้าง ที่มีผู้ ดำเนินการไปแล้ว และส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับงานวิจัยที่เราสนใจ ในการสรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ควรเลือกกล่าวถึงเฉพาะสิ่งที่สำคัญ เช่น วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการที่ผู้วิจัยใช้ในการแก้ปัญหา ผลที่ได้รับ ข้อสรุปและความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของการวิจัยนั้น ๆ ความคิดเห็นจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่นำมากล่าวถึง ควรจะนำความคิดจากแหล่งต่าง ๆ มารวมกัน และเขียนเสนอเป็นคำพูดของผู้เรียนเอง

บทที่ 3 เป็นบทที่กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งมักจะกล่าวถึงหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้

1. ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยการกล่าวถึง ลักษณะของประชากรที่จะใช้ในการวิจัยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็น
2. เครื่องมือที่ใช้ โดยกล่าวถึง เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล บอกถึงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่การสร้างเครื่องมือการหาคุณสมบัติที่ดีของเครื่องมือ และการใช้เครื่องมือนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดกระทำข้อมูล บอกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สิ่งที่สำคัญในการนำเสนอ

บทที่ 4 ผลการวิจัยก็คือ ต้องเสนอผลอย่างกระจ่างรัดกุม และตามข้อเท็จจริง และในลักษณะที่ได้จัดเรียงลำดับไว้เป็นอย่างดี การใช้ตารางในการนำเสนอจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญ โดยเฉพาะการวิจัยที่ต้องใช้สถิติมากจะต้องเตรียม ตาราง แผนภูมิ รูปภาพ หรืออื่น ๆ ที่ต้องการจะใช้ให้เรียบร้อยเสียก่อนแล้วจึงจัดเรียงตามลำดับความสำคัญ ตารางหรือภาพ ควรจะมีคำอธิบายไว้ข้างท้ายด้วยทุกครั้ง วิธีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นของสมมติฐาน ทั้งแปลความหมายจากตัวเลขต่าง ๆ นั้นด้วย

บทที่ 5 เป็นบทสรุปผลการวิจัย การอภิปราย และการให้ข้อเสนอแนะในบทสุดท้ายนี้ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการเขียนรายงานการวิจัยเพราะจะต้องตีความและสรุปผลการค้นพบทั้งหมด ในบทนี้จึงมักจะเป็นการทบทวนปัญหาอย่างสั้น ๆ และนำสู่การสรุป และการอภิปรายผลทันที การสรุปผลไม่ควรจะกล่าวกว้างเกินไป ควรสรุปตามข้อเท็จจริงที่พบในการวิจัยและให้ได้ครบตามวัตถุประสงค์การวิจัยในส่วนของการอภิปรายผลควรจะมีลักษณะที่สร้างสรรค์ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจเกี่ยวกับขอบเขตการวิจัย และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี การอภิปรายผลควรจะรวมถึงการประยุกต์ทฤษฎี การคำนึงถึงจุดอ่อนของวิธีดำเนินการวิจัย และควร

จะมีการทบทวนแนวคิดในการวิจัย ขอบเขตการวิจัย เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยอื่น ๆ ต่อไปในการสรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะควรจะประกอบด้วยหัวข้อย่อย ๆ ดังนี้ คือ

1. สรุปโดยย่อเกี่ยวกับความมุ่งหมาย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อยุติ สรุปผลการวิจัย เฉพาะประเด็นที่สำคัญ ๆ อภิปรายผล โดยบอกว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสมมติฐาน ทฤษฎีหรือผลการวิจัยของผู้อื่นที่ทำการวิจัยมาก่อนอย่างไรและผลการวิจัยสมเหตุสมผลอย่างไร

3. ข้อเสนอแนะ เป็นการเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะปัญหาการวิจัยที่น่าจะทำการวิจัยต่อไป

3. ส่วนอ้างอิง

ส่วนอ้างอิงประกอบด้วยบรรณานุกรม ภาคผนวก และประวัติผู้วิจัย

1. บรรณานุกรม คือรายการหลักฐานของเอกสารทั้งหมด รวมทั้งวัสดุทุกประเภทที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าได้แนวความคิดมาหรืออ้างอิงถึงในการทำวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากบริบทในชั้นเรียนของตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยดำเนินการวิจัยควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพร้อม ๆ การจัดเก็บข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนของตนเอง ซึ่งจัดทำโดยครูผู้สอน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) กล่าวว่า การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ครูนักวิจัยควรยึดถือหลักการปฏิบัติที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. ความถูกต้อง เนื้อหาสาระทุกรายการที่เขียน รวบรวม หรือนำมาเรียบเรียงต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชา ตามหลักการใช้ภาษา

2. ความครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาสาระที่เรียบเรียงต้องมีความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามกรอบโครงสร้าง หรือส่วนประกอบของรายงานที่ควรจะเป็นหรือตามรูปแบบที่กำหนดไว้

3. ความเป็นเอกภาพ เนื้อหาสาระในแต่ละบท แต่ละตอน หรือแต่ละเรื่องจะต้องมีความเป็นเอกภาพหรือเป็นเรื่องเดียวกัน

4. ความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เนื้อหาสาระระหว่างหัวข้อ ระหว่างตอนจะต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

5. ความคงเส้นคงวา การใช้คำ วลี หรือข้อความในรายงานการวิจัย จะต้องเป็นรูปแบบเดียวกันหรือมีความสม่ำเสมอตลอดทั้งฉบับ

6. ความตรงประเด็น เขียนเนื้อหาสาระให้มุ่งตอบปัญหาการวิจัย หรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้เป็นหลัก หลีกเลี่ยงการเขียนกวนหรือยืดยาวที่มีสาระไม่ตรงประเด็น

7. ความชัดเจน ใช้ภาษาในการเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย ไม่กำกวมหรือคลุมเครือ

สรุปได้ว่า การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการเขียนเพื่อบันทึกรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการหรือนวัตกรรมที่คิดค้นแสวงหามาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูด้วยกัน กรอบแนวคิดจึงเรียบง่าย ไม่มีรูปแบบโครงสร้างหรือแบบแผนที่เป็นมาตรฐานเหมือนรายงานวิจัยทั่วไป

1.7 การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน

การส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยปัจจัย 2 ด้านคือ

1.7.1 ปัจจัยด้านนักวิจัย ได้แก่ความรอบรู้ในสังคมรอบด้านความรู้เชิงทฤษฎีวิจัยความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบการวิจัยความสามารถเชิงวิเคราะห์ ดังนี้

1. มีความสามารถและรู้จักหาความรู้มาสรุป
2. มีความรู้ความสามารถในการปรับปรุงวิธีการหาความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ
3. มีความชำนาญ มีทักษะในการปรับปรุงเครื่องมือวัดผลต่าง ๆ
4. มีความชำนาญ มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอข้อมูลและการแปลข้อมูล
5. นำผลในการสืบค้นไปใช้ในการสืบอ้างว่าจะใช้เมื่อใดและอย่างไร
6. มีความสามารถในการสรุป วิเคราะห์และทำนาย
7. มีความสามารถในการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือเขียนรายงานวิจัย

1.7.2 ปัจจัยด้านหน่วยงาน มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ ปัจจัยป้อนในแง่ต่าง ๆ คือมีศูนย์ข้อมูลที่ดีและพร้อมที่จะหยิบมาใช้

2. ด้านระบบบริหารของหน่วยงานมีการจัดการและกระจายบุคลากรตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับการวิจัยอย่างเหมาะสมมีการแบ่งงานและความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม มีผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีช่องทางหรือเผยแพร่และติดต่อในงานวิจัย

3. ปัจจัยเกี่ยวกับบริบทของการวิจัย ปัจจัยด้านนี้มีความเป็นนามธรรมซึ่งอาจตัดสินใจได้ไม่ง่ายนักว่ามีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด เป็นส่วนที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการวิจัยปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ แบบแผนการแสวงหาความจริงที่มีมาแต่โบราณ ความใจกว้างในการรับฟังคำติชม การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการศึกษาความต้องการงานวิจัย

2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือทางลบ เช่น พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เจตคติ หมายถึง ความรูสึกโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรื่องใด เรื่องหนึ่ง หรือแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ เชิงนิมาน และเชิงนิเสธ

2.2 ลักษณะของเจตคติ

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 :185 – 188) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของบุคคลที่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สถานการณ์และเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน เราจะสังเกตได้ว่าบุคคลมีเจตคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมา

4. เจตคติเป็นสิ่งซับซ้อน มีที่มาสลับซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้นจึงผันแปรได้

5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ สามารถถ่ายทอดไปสู่บุคคลอื่นๆได้

6. ทิศทางของเจตคติ มี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุนหรือต่อต้านและปริมาณของเจตคติมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง เจตคติของบุคคลแต่ละคนจะมีความรุนแรงต่างกันไป

7. เจตคติอาจเกิดขึ้นมาจากความมีจิตสำนึก หรือจากจิตไร้สำนึกก็ได้

8. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร กว่าบุคคลจะมีเจตติต่อสิ่งใดได้ต้องใช้เวลานาน ใช้ความคิดลึกซึ้ง พิจารณาละเอียดรอบคอบแล้จึงเกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น เจตคติอาจเกิดเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม้ได้หมายความว่าจะเปลี่ยนได้ในเวลาอันรวดเร็ว

9. บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกัน แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลนั้น

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธปัญญา หรือองค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการวัด ความคิดนี้อาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง ที่ต่างกันขึ้นอยู่กับความคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective component) เป็นส่วนประกอบในด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ในขณะที่คิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวก หรือด้านลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านปฏิบัติ หรือองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Beharioral component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ ถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

บทที่ 3
วิธีการดาเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมเจตคติ ในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ” โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของวิทยาลัยการอาชีพชนแดน จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของวิทยาลัยการอาชีพชนแดน โดยเลือกการสุ่มตัวอย่างเจาะจงเฉพาะนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี

3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ในรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี และจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี

(2) รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

(3) บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติ และนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ นำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

บทที่ 4
ผลการวิจัยและอภิปรายข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพชนแดน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลต่อไปดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิวงกลมบันทึกการส่งงานในรายวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ก่อนเสริมเจตคติ

สาขา	วิชากระบวนการจัดทำบัญชี	
	จำนวนนักเรียนที่ส่งงาน	เปอร์เซ็นต์
การบัญชี	5	36

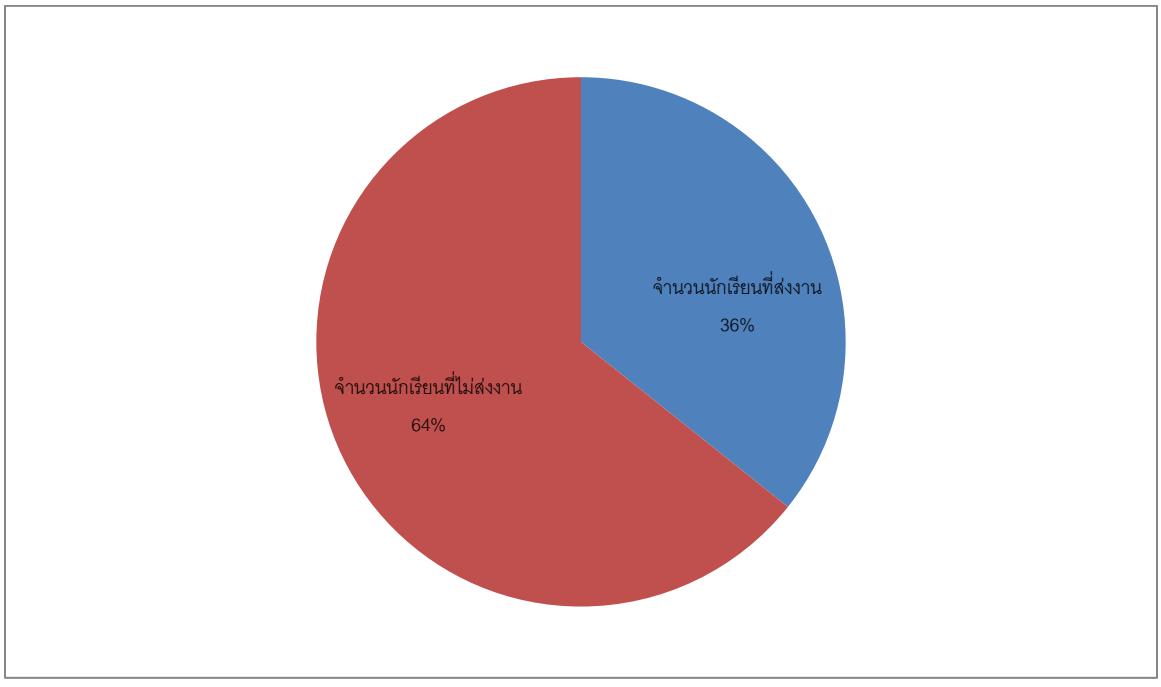

จากตารางที่ 1 การส่งงานของนักเรียนสาขาวิชาการบัญชีในรายวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี มีนักเรียนส่งงานคิดเป็น 36 %

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิวงกลมเปรียบเทียบบันทึกการส่งงานในรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชี ของนักเรียนชั้น ปวช. 3 หลังจากได้รับการส่งเสริมเจตคติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 2 หลังเสริมเจตคติ

สาขา	วิชากระบวนการจัดทำบัญชี	
	จำนวนนักเรียนที่ส่งงาน	เปอร์เซ็นต์
การบัญชี	13	93

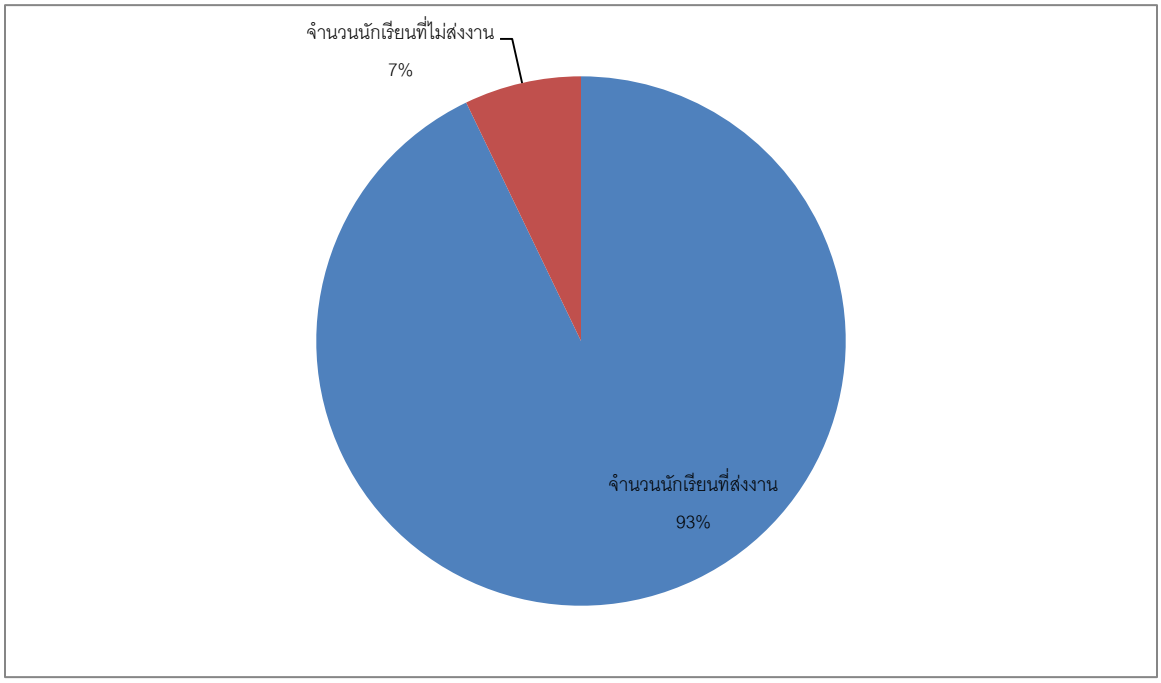

จากแผนภูมิที่ 2 การส่งงานในรายวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี นักเรียนร้อยละ 93 % มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางบวก คือเมื่อคิดเป็นร้อยละการส่งงานหลังไดรับการส่งเสริมเจตคติ สูงกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติสูงขึ้นจาก 36 % เป็น 93 %

4.2 อภิปรายผล

การส่งเสริมเจตคติเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนส่งงานตามที่ครูในรายวิชา กระบวนการจัดทำบัญชี ได้มอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำส่งครู เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด พบว่าหลังจากการที่ครูผู้สอนให้การเสริมแรงเป็นการให้คำพูดชมเชย การให้รางวัลหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในสมุดงานของนักเรียน พบว่าร้อยละ 93 % มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป คือมีการส่งงานเพิ่มขึ้นจากเดิม

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ” การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช. 3 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2556 ” คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ จะนำเสนอรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี จาก 30 % เป็น 80 %

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ของวิทยาลัยการอาชีพชนแดน จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ของวิทยาลัยการอาชีพชนแดน โดยเลือกการสุ่มตัวอย่าง 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน โดยคณะผู้วิจัยได้มีแบบบันทึกการส่งงานเป็นรายบุคคลของนักเรียนและแสดงผลในรูปของกราฟเปรียบเทียบร้อยละการส่งงานของนักเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ก่อนการส่งเสริมเจตคติ
2. การหาค่าเฉลี่ยร้อยละ หลังการส่งเสริมเจตคติ
3. นำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความก้าวหน้าในรูปกราฟเพื่อใช้ในการแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ค่าเฉลี่ยของการส่งงานรายวิชากระบวนการจัดทำบัญชีก่อนการส่งเสริมเจตคติ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ 30

2. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติพบว่าสูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงาน และให้แรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อเสริมเจตคติ พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี มีการส่งงานสูงขึ้น จากร้อยละ 36 เป็นร้อยละ 93

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ครู ผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. ในการสอนรายวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด

3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์นิยมวิทยา , 2530.กาญจนา วังฆายุ. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน , 2544.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:ชมรมเด็ก, 2535

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย , กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์ ,2526

กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 . บริษัทพริกหวานกราฟฟิกจำกัด กรุงเทพมหานคร , 2542

ประวัติ เอราวรรณ์ . การวิจัยในชั้นเรียน กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด,2542

สุโขทัยธรรมาธิราช, การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน,มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี , 2540